

Samota

Wabi Ryvola

1. Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval,
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
co je ti platný, že jsi kapitán.
 2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.
- R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
jak máš žít, abys byl milován,
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
za tebe sní kapitán Korkorán.
3. Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.
 4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

R: